

Nathalie Lind: Jeg lyttede med stor interesse til hr. Simonsens bemærkninger og ikke mindst til det, der blev sagt om ligestillingsproblematikken. Det var noget, der berørte mig meget, men jeg kan nu ikke se, at det er på denne måde, man skal angribe det. Må jeg ikke have lov at nævne et eksempel. Vi tager et ægtepar, hvor hustruen har en renteindtægt på 40.000 kr. om året. Ifølge gældende lovgivning med hensyn til sambeskatning lægges denne renteindtægt til mandens indtægt, hun er altså uden indtægter selv. Jeg finder, at det i virkeligheden var på det punkt, vi skulle sætte ind. Det kan ikke være rimeligt, at de konservative her foreslår, at man skal undlade besparelser, som, efter hvad jeg kan se af lovforslaget, drejer sig om 125-130 mill. kr. om året, for at give manden til denne kvinde, som har en betydelig indtægt, et pensionstillæg på et par tusinde kroner om året. Jeg finder ikke, at det har noget med ligestillingsproblematikken at gøre.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg vil gerne takke for den langt overvejende tilslutning, der er til dette lovforslag, og vil gerne slå fast, at pensionister med almindelige indkomster ikke berøres af de ændringer, der gennemføres her. Jeg finder, at vi har fundet en virkelig socialt afbalanceret ordning. Det er så sandt, som det er sagt af hr. Simonsen, at det er uhyre svært at spare på det sociale område, men jeg mener som sagt, at det, der her er foreslået, er rigtigt.

Udvalgsarbejdet vedrørende en pensionsreform kan vist ikke gøres hurtigere, end det sker. Jeg presser selv meget, meget stærkt på, for vi er jo enige om, at behovet for en sådan reform er meget stort.

Til fru Tove Nielsen vil jeg blot lige sige, at jeg skal gøre alt for, at det, der kommer fra ekspertudvalget vedrørende en pensionsreform, bliver så forståeligt som vel muligt. Det er jo også sådan, at jeg selv skal forstå, hvad der står i det.

Simonsen: Jeg skal undlade at lægge op til samme skarphed i debatten, som der var tale om under første behandling af disse lovforslag, men jeg kan dog ikke undlade at komme med en enkelt lille kommentar til fru Tove Nielsen, som står herop og siger, at det er dog fantastisk, at de konservative

ikke kan medvirke til at ændre dette med pensionstillæggene, når de nu så gerne vil spare, og hun siger: lad os så få lidt at vide om, hvor de vil spare. Det kan fru Tove Nielsen se meget klart og enkelt i det konservative folkepartis spareplan. I denne plan er der specielt for pensionernes område kun ét eneste punkt, nemlig ændring af forholdene for de 62-67-årige kvinder, der er gift med pensionister, og det er det, vi stemmer for i forbindelse med disse lovforslag. Det vil sige, at vor holdning her er helt i overensstemmelse med vor spareplan.

Tove Nielsen: Jeg er ikke spor i tvivl om, at de konservative vil spare lige netop på det ene område, men det, jeg spurgte om, var: hvilke andre områder inden for det sociale budget er det, man vil spare på, når man også siger, at man vil nedskære med 3 pct. på dette område?

(Kort bemærkning).

Simonsen: De områder, vi vil spare på inden for den sociale sektor, fremgår i og for sig fuldstændig klart af spareplanen. De 3 pct. generelle besparelser er der også gjort fuldstændig klart rede for i forbindelse med hele diskussionen i det politisk-økonomiske udvalg, og det fremgår af den betænkning, der er afgivet dér, og også af debatten, at de ikke rammer selve ydelserne.

Albertsen: Jeg havde ikke tænkt mig at tage ordet i denne debat, men jeg må have lov at sige, at den sidste bemærkning i det mindste forekommer højst usædvanlig i betragtning af hele hændelsesforløbet i det politisk-økonomiske udvalg. Der blev netop ikke givet nogen afklaring på dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Pensionstillæg, ægteskabstillæg og hustrutillæg m. v.).

Ændringsforslaget
forkastedes med 116 stemmer mod 26; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.